

2.3.3. *Anvendelse af eksisterende lovhjemmel*

Forslaget skal ses i sammenhæng med ministerens mulighed i henhold til den eksisterende hjemmel i lovens § 44 til at udstede regler om håndteringen af affald. Denne adgang er i dag kun udnyttet for nogle fraktioner, som dæk, biler, batterier og elektronikaffald, samt i affaldsbekendtgørelsens §§ 36 og 37 til at fastsætte krav om, at flere genanvendelige affaldsfraktioner skal anvises til genanvendelse og forbrændingsegnete fraktioner skal anvises til forbrænding. Med forslaget tænkes denne hjemmel udnyttet, så ministeren får adgang til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere krav til den måde, hvorpå de relevante særlige miljøkritiske affaldsfraktioner skal behandles.

Eksempler på behandlingskrav kan være, at der stilles krav om, at imprægneret træ og shredderaffald behandles, så energiindholdet i træet udnyttes, og tungmetallerne opkoncentreres og håndteres separat.

2.3.4. *Lovforslaget*

Hvis fastsættelsen af behandlingskrav i sig selv ikke er tilstrækkeligt til at sikre nye behandlingsteknologier for de særlige affaldsfraktioner, skabes der med forslaget til § 44, stk. 6, bl.a. hjemmel til, at ministeren kan bestemme, at en eller få virksomheder på baggrund af åben licitation skal have en midlertidig eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. Formålet er, at investeringsrisikoen for en virksomhed, som har investeret i særlig miljøvenlig teknologi, herved kan nedbringes. Den nærmere udmøntning af bestemmelsen vil finde sted i tæt samarbejde med de relevante aktører og øvrige myndigheder på området.

Det er således tanken med forslaget, at behandlingskrav fastsat eventuelt kombineret med en eneret til behandling af særlige miljøkritiske affaldsfraktioner kan være med til at understøtte udviklingen af nye og miljømæssigt bedre teknologier til at behandle affaldet. Betingelsen for at kunne udbyde behandlingen er således, at der er fastsat særlige krav til, hvordan den konkrete affaldsfraktion skal behandles. Det forudsættes, at behandlingskravene notificeres efter informationsproceduredirektivet. Hvis et dansk anlæg vinder et udbud og således kan tildeles en eneret, vil det formentlig, under nærmere givne betingelser, være muligt at sikre, at den pågældende affaldsfraktion sendes til anlægget og ikke eksporteres til et andet EU-medlemsland. Således giver EU-reglerne om import og eksport af affald mulighed for, at medlemslandene modsætter sig eksport til nyttiggørelse for fraktioner, hvor der ikke gælder EU-regler, og hvor der gælder krav om væsentlig bedre behandling i Dan-

mark end i importlandet. Dette vil dog konkret skulle vurderes fra sag til sag.

2.4. *Effektiv forbrændings- og deponeringssektor*

2.4.1. *Funktionsopdelte regnskaber på affaldsforbrændings- og deponeringsområdet*

2.4.1.1. *Gældende ret*

I dag aflægger affaldsforbrændingsanlæggene både regnskab efter el- og varmforsyningsloven, og såfremt de er kommunalt ejede også efter de kommunale regler. Hovedparten af deponeringsanlæggene aflægger regnskab efter de kommunale regler, idet de er kommunalt ejede, mens private deponeringsanlæg aflægger regnskab efter den selskabsregulering som det konkrete deponeringsanlæg er omfattet af.

2.4.1.2. *Arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren og den politiske aftale*

Anbefalingerne fra arbejdsgruppen om ny organisering af affaldssektoren rummer ikke nogen anbefalinger på dette område. Den efterfølgende embedsmandsgruppe om organiseringen af forbrændings- og deponeringsområdet (oktober 2006) kom med et forslag til, hvorledes affaldsforbrændings- og deponeringsområdet kunne gøres gennemsigtigt og dermed fremme en effektivisering af anlæggene. Disse anbefalinger gik igen i regeringsudspillet, men i forbindelse med forhandlinger om den politiske aftale fra 2007 var der enighed mellem forligsparterne om at vente med omfattende reformer af deponerings- og affaldsforbrændingsområdet, indtil indholdet i det nye affaldsdirektiv var kendt.

2.4.1.3. *Lovforslaget*

Med den foreslåede § 50 c, foreslås, at regnskaberne for affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg fremover skal opdeles så affaldsforbrændings- og deponeringsaktiviteterne opføres særskilt, således at økonomien for aktiviteterne bliver mere gennemsigtig.

Virksomheder, der ud over affaldsforbrænding og deponering også udfører andre opgaver, f.eks. kompostering eller drift af genbrugspladser, skal i deres regnskaber udskille disse sideordnede aktiviteter, så der findes et separat regnskab for affaldsforbrændingsaktiviteten og deponeringsaktiviteten. Denne udskillelse vil forhindre krydssubsidiering, øge gennemsigtheden og styrke princippet om, at »forurenere betaler« ved, at ydelsen prisfastsættes efter omkostningerne til netop den aktivitet.